Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (kuues koda)

15. september 2016 *

REACH — Tasu aine registreerimise eest — Vähendatud tasumäärad mikroettevõtjate, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate jaoks — Viga ettevõtja suuruse deklareerimisel — Soovitus 2003/361/EÜ — Haldustasu määramise otsus — Põhjendamiskohustus

Kohtuasjas T-587/14,

Crosfield Italia Srl, asukoht Verona (Itaalia), esindaja: advokaat M. Baldassarri,

hageja,

versus

Euroopa Kemikaaliamet (ECHA), esindajad: M. Heikkilä, E. Bigi, J.-P. Trnka ja E. Maurage, hiljem M. Heikkilä, J.-P. Trnka ja E. Maurage, keda abistas advokaat C. Garcia Molyneux,

kostja,

mille ese on esiteks ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada kemikaaliameti 28. mai 2014. aasta otsus SME(2013) 4672, milles tuvastati, et hageja ei vasta väikeettevõtjatele ette nähtud vähendatud tasu kohaldamise tingimustele, ja määrati talle haldustasu, ning teiseks ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada otsuse SME(2013) 4672 vastuvõtmise tulemusel kemikaaliameti väljastatud arved,

ÜLDKOHUS (kuues koda),

koosseisus: president S. Frimodt Nielsen, kohtunikud F. Dehousse (ettekandja) ja A. M. Collins,

kohtusekretär: vanemametnik J. Palacio González,

arvestades menetluse kirjalikku osa ja 16. detsembril 2015 toimunud kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

1 Hageja Crosfield Italia Srl esitas 9. ja 29. septembril 2010 mitme aine registreerimise taotluse vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määrusele (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) ja millega asutatakse

* Kohtumenetluse keel: itaalia.

Euroopa Kemikaaliamet ning muudetakse direktiivi 1999/45/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 793/93, komisjoni määrus (EÜ) nr 1488/94 ning samuti nõukogu direktiiv 76/769/EMÜ ja komisjoni direktiivid 91/155/EMÜ, 93/67/EMÜ, 93/105/EÜ ja 2000/21/EÜ (ELT 2006, L 396, lk 1).

2 Registreerimismenetluse käigus märkis hageja, et ta on väikeettevõtja komisjoni 6. mai 2003. aasta soovituse 2003/361/EÜ mikroettevõtjate, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate määratlemise kohta (ELT 2003, L 124, lk 36) tähenduses. See avaldus võimaldas tal vähendada määruse nr 1907/2006 artikli 6 lõikes 4 ette nähtud tasu, mida tuleb maksta registreerimistaotluse esitamisel. Kooskõlas sama määruse artikli 74 lõikega 1 määrati tasu kindlaks komisjoni 16. aprilli 2008. aasta määrusega (EÜ) nr 340/2008 Euroopa Kemikaaliametile vastavalt määrusele nr 1907/2006 makstavate tasude kohta (ELT 2008, L 107, lk 6). Määruse nr 340/2008 I lisa sisaldab tasusid määruse nr 1907/2006 artikli 6 alusel esitatud registreerimistaotluste eest ja vähendatud tasumäärasid mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate jaoks. Ühtlasi näeb määruse nr 340/2008 artikli 13 lõige 4 ette, et kui füüsiline või juriidiline isik, kes väidab, et tal on õigus vähendatud tasumäärale või tasu maksmisest vabastamisele, ei suuda tõendada oma õigust niisugusele vähendatud määrale või vabastamisele, nõuab Euroopa Kemikaaliamet (ECHA) tasu ning haldustasu maksmist täies ulatuses. Selle kohta võttis kemikaaliameti juhatus 12. novembril 2010 vastu otsuse MB/D/29/2010 teenuseliikide kohta, mille eest tasu võetakse (edaspidi „otsus MB/D/29/2010“). Selle kemikaaliameti juhatuse 12. veebruari 2013. aasta otsusega MB/21/2012/D muudetud otsuse artiklis 2 ja lisa tabelis 1 on märgitud, et määruse nr 340/2008 artikli 13 lõikes 4 nimetatud haldustasu on suurettevõtjale 19 900 eurot, keskmise suurusega ettevõtjale 13 900 eurot ja väikeettevõtjale 7960 eurot.

3 Kemikaaliamet väljastas 9. ja 29. septembril 2010 kaks arvet (nr 10007578 ja 10004921) kumbki summas 9300 eurot. See summa vastas tasule, mida määruse nr 340/2008 asjaolude toimumise ajal kehtinud redaktsiooni I lisa alusel nõutakse väikeettevõtjalt ühise registreerimistaotluse puhul ainete eest koguses üle 1000 tonni.

4 Kemikaaliamet palus 11. veebruaril 2013 hagejal esitada teatavad dokumendid, et kontrollida tema avaldust selle kohta, et ta on väikeettevõtja.

5 Pärast dokumentide ja e-kirjade vahetust võttis 28. mail 2014 kemikaaliamet vastu otsuse SME(2013) 4672 (edaspidi „vaidlustatud otsus“). Selles otsuses asus kemikaaliamet seisukohale, et hagejat tuleb pidada suurettevõtjaks ning ta pidi tasuma vastava tasu. Neil asjaoludel teatas kemikaaliamet hagejale, et ta saadab talle arved, mis katavad vahe esialgu makstud tasude ja lõplikult maksmisele kuuluvate tasude vahel ning arve summas 19 900 eurot haldustasu maksmiseks.

6 Hageja esitas 4. augustil 2014 määruse nr 1907/2006 artiklite 91 ja 92 alusel kemikaaliameti apellatsiooninõukogule vaidlustatud otsuse peale kaebuse.

7 Kemikaaliameti apellatsiooninõukogu otsustas 8. detsembril 2014 peatada poolelioleva menetluse kuni Üldkohus teeb käesolevas asjas otsuse.

Menetlus ja poolte nõuded

8 Hageja esitas hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 6. augustil 2014. See hagi on üks seotud kohtuasjade seeriast.

9 Selle seotud kohtuasjade seeria esimese kohtuasja kohta tehti 2. oktoobri 2014. aasta tühistav kohtuotsus Spraylat *vs.* kemikaaliamet (T-177/12, EU:T:2014:849).

10 8. jaanuaril 2015 paluti pooltel Üldkohtu 2. mai 1991. aasta kodukorra artiklis 64 sätestatud menetlust korraldavate meetmete raames esitada oma märkused 2. oktoobri 2014. aasta kohtuotsuse Spraylat *vs.* Euroopa Kemikaaliamet (T-177/12, EU:T:2014:849) võimaliku asjakohasuse kohta käesolevas kohtuasjas ning vastata ühele küsimusele. Pooled täitsid need nõuded ette nähtud tähtaja jooksul.

11 16. oktoobril 2015 otsustas Üldkohus (kuues koda) ettekandja-kohtuniku ettepaneku alusel avada menetluse suuline osa ning palus kodukorra artiklis 89 ette nähtud menetlust korraldavate meetmete raames pooltel vastata ühele küsimusele ja esitada teatavad dokumendid. Pooled täitsid need nõuded ette nähtud tähtaja jooksul.

12 Poolte kohtukõned ja vastused Üldkohtu suulistele küsimustele kuulati ära 16. detsembri 2015. aasta kohtuistungil.

13 Hageja palub Üldkohtul tühistada ja tuvastada seega vaidlustatud otsuse kehtetus ning sellest tulenevalt õiguslike tagajärgede puudumine, tühistades seejuures suuremate tasude ja väidetavalt maksmisele kuuluvate trahvide sissenõudmiseks esitatud arved.

14 Kohtuistungil loobus hageja nõudest tühistada vaidlustatud otsuse alusel väljastatud arved; see kanti kohtuistungi protokolli.

15 Kemikaaliamet palub Üldkohtul:

— jätta hagi rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

Üldkohtu pädevus

16 Kemikaaliamet toonitab, et apellatsiooninõukogu ei ole pädev lahendama käesolevat vaidlust, mis ka talle esitati, kuna vaidlustatud otsus ei kuulu nende otsuste hulka, mille peale saab talle edasi kaevata.

17 Hageja märgib, et käesolev hagi ei too endaga kaasa tema poolt loobumist kemikaaliameti apellatsiooninõukogule esitatud kaebusest. Hageja täpsustas kohtuistungil veel, et tema arvates on Üldkohus pädev käesolevat vaidlust lahendama.

18 Olgu meenutatud, et määruse nr 1907/2006 artikli 94 lõikes 1 on sätestatud, et „[Üldkohtule] ja Euroopa Kohtule võib esitada hagi vastavalt [ELTL] artiklile [263], et vaidlustada apellatsiooninõukogu otsus või ameti otsus, kui puudub [kemikaaliameti] apellatsiooninõukogule edasikaebuse esitamise õigus“.

19 Selles küsimuses on määruse nr 1907/2006 artikli 91 lõikes 1 ette nähtud, et apellatsiooninõukogule võib „[e]dasi […] kaevata [kemikaali]ameti poolt vastavalt artiklile 9 ja 20, artikli 27 lõikele 6, artikli 30 lõigetele 2 ja 3 ning artiklile 51 vastu võetud otsuseid“.

20 Vaidlustatud otsus ei ole aga vastu võetud määruse nr 1907/2006 artikli 91 lõikes 1 viidatud sätete alusel, vaid määruse nr 340/2008 artikli 13 lõike 4 ja otsuse MB/D/29/2010 artiklite 2 ja 4 alusel. Tuleb ka rõhutada, et määrus nr 340/2008 ega otsus MB/D/29/2010 ei ole vastu võetud määruse nr 1907/2006 artikli 91 lõikes 1 viidatud sätete alusel.

21 Lisaks tuleb märkida, et määruse nr 1907/2006 artikli 91 lõikes 1 viidatud artiklite 9, 27, 30 ja 51 sätted käsitlevad otsuseid, mis ei ole seotud tasuga, mida peab maksma registreerimist taotlev ettevõtja.

22 Mis puudutab määruse nr 1907/2006 artiklit 20, siis selles käsitletakse „[kemikaaliameti] kohustusi“. Selle artikli lõikes 5 on ette nähtud, et „[kemikaaliameti] poolt käesoleva artikli lõike 2 alusel vastu võetud otsused võib vastavalt [määruse nr 1907/2006] artiklitele 91, 92 ja 93 edasi kaevata“. Sama artikli lõige 2 puudutab kontrolli, mille kemikaaliamet viib läbi seoses registreerimisdokumentide „terviklikkusega“, sealhulgas tasu maksmine. Tuleb siiski märkida, et see kontroll „ei hõlma esitatud andmete või põhjenduste kvaliteedi või vastavuse hindamist“. Lisaks, määruse nr 1907/2006 artikli 20 lõike 2 kolmas ja neljas lõik näevad ette, et kui registreerimisdokumendid „ei ole terviklikud” ja kui registreerija „ei täienda registreerimisdokumente määratud tähtpäevaks”, „lükkab [kemikaali]amet registreerimisdokumendid tagasi“. Kuid käesolevas asjas lisaks sellele, et vaidlustatud otsuse aluseks ei ole määruse nr 1907/2006 artikli 20 lõige 2, ei ole see tehtud vaidlusaluse aine registreerimisest keeldumise tõttu.

23 Kõiki neid asjaolusid arvestades tuleb seega asuda seisukohale, et Üldkohus on pädev käesolevat hagi lahendama ja seda vaatamata sellele, et hageja esitas vaidlustatud otsuse peale kaebuse ka kemikaaliameti apellatsiooninõukogule (vt selle kohta kohtumäärus, 16.9.2015, Calestep *vs.* kemikaaliamet, T-89/13, EU:T:2015:711, punktid 16–22).

Menetluse käigus esitatud teatavate väidete vastuvõetavus

24 Vastuse raames 8. jaanuari 2015. aasta menetlust korraldavatele meetmetele (vt eespool punkt 10) märkis hageja, et sarnaselt sellele, mida Üldkohus otsustas 2. oktoobri 2014. aasta kohtuotsuses, Spraylat *vs.* kemikaaliamet (T-177/12, EU:T:2014:849), tuleb otsus MB/D/29/2010 tunnistada proportsionaalsuse põhimõtte rikkumise tõttu õigusvastaseks.

25 Sellega seoses tuleb meenutada, et 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 48 lõike 2 kohaselt on menetluse käigus võimalik esitada uusi väiteid vaid juhul, kui need tuginevad faktilistele ja õiguslikele asjaoludele, mis on tulnud ilmsiks menetluse käigus. Väide, millega täiendatakse varem otseselt või kaudselt esitatud väidet ja millel on sellega otsene seos, tuleb tunnistada vastuvõetavaks (vt kohtuotsus, 5. oktoober 2011, Romana Tabacchi *vs.* komisjon, T-11/06, EU:T:2011:560, punkt 124 ja seal viidatud kohtupraktika).

26 Ent käesolevas asjas hageja esitatud väide on uus väide ega tugine faktilistele ja õiguslikele asjaoludele, mis on tulnud ilmsiks menetluse käigus. Samuti ei täienda see uus väide varem esitatud väidet.

27 Seetõttu tuleb asuda seisukohale, et 8. jaanuari 2015. aasta menetlust korraldavate meetmete (punkt 10 eespool) vastuses hageja esitatud väide, millega palutakse otsus MB/D/29/2010 proportsionaalsuse põhimõtte rikkumise tõttu tunnistada õigusvastaseks, on vastuvõetamatu.

Sisulised küsimused

28 Hageja esitab oma hagi põhjendamiseks kaks väidet. Esimese väite kohaselt ei ole vaidlustatud otsust põhjendatud. Teise väite kohaselt on sisuliselt juhtumi asjaolude hindamisel tehtud viga.

29 Esimese väite raames märgib hageja, et vaidlustatud otsuses ei ole esitatud põhjusi, miks ta tuleb kvalifitseerida suurettevõtjaks. Ainus viide hageja suurusele asub dokumendis „SME calculation report“, mis on lisatud kemikaaliameti 19. novembri 2013. aasta kirjale. Sellest dokumendist nähtub, et hageja suuruse kindlakstegemiseks võttis kemikaaliamet arvesse mitte ainult tema käivet, vaid ka Marchi Industriale SpA, Esseco Group Srl-i (proportsionaalselt Marchi Industriale osalusele Essemar SpA kapitalis) ja Marfin Srl-i käivet. Nagu nähtub hageja esitatud argumentidest, puudub sellel arvutusel igasugune alus. Hageja rõhutab eelkõige seda, et kemikaaliamet ei võtnud arvesse

26. veebruari 2013. aasta e-kirjas esitatud täpsustusi. Veel märgib hageja, et ta esitas 16. detsembri 2013. aasta kirjas põhjused, miks ei saa arvesse võtta Esseco Groupi andmeid. Kemikaaliameti 28. mai 2014. aasta kirjas piirdutakse nende parameetrite ja kriteeriumide meenutamisega, mis võimaldavad ettevõtja kvalifitseerida väikeseks või keskmise suurusega ettevõtjaks. Hagejal ei ole võimalik mõista mõttekäiku, mida kemikaaliamet järgis vaidlustatud otsuse vastuvõtmiseks. Kemikaaliameti mõttekäiku ei võimalda mõista ka vaidlustatud otsusele lisatud dokumendid.

30 Kemikaaliamet rõhutab, et hageja jätab oma esimese väite raames mainimata, et vaidlustatud otsus sisaldab lisas dokumenti „SME calculation report“. Vaidlustatud otsuses on sõnaselgelt viidatud sellele dokumendile ja ka muudele lisadele. Lisaks piirdus hageja kemikaaliametile saadetud 26. veebruari 2013. aasta e-kirjas viitamisega teatavale hulgale dokumentidele. On ilmne, et kemikaaliamet viitab vaidlustatud otsuses sõnaselgelt dokumentidele, mille hageja edastas 26. veebruaril 2013. Samuti on ilmne, et hagejal oli vaidlustatud otsuse tekstist ja selle lisadest võimalik mõista kemikaaliameti järgitud mõttekäiku, et võtta arvesse Marchi Industriale ja Esseco Groupi andmeid. Kemikaaliamet lisab, et kohtupraktika kohaselt peetakse lühikest põhjendust piisavaks, tingimusel et selle esitanud asutus lisab asjassepuutuva otsuse lisas dokumendid, mis selgitavad tema järgitud mõttekäiku või kui see viitab dokumendile, mis on juba otsuse adressaadi valduses. Käesolevas asjas sisaldab vaidlustatud otsus piisavat teavet, et võimaldada hagejal mõista, millisel alusel see vastu võeti. Kemikaaliamet peab eelkõige silmas vaidlustatud otsuses sisalduvaid sõnaselgeid viiteid asjassepuutuvatele õigusnormidele ja arvesse võetud dokumentidele. Hageja viidatud 16. detsembri 2013. aasta kirjaga seoses täpsustab kemikaaliamet, et kuigi see saadeti ekslikult apellatsiooninõukogule, vastas ta selles kirjas sisalduvatele märkustele.

31 Tuleb meenutada, et ELTL artikliga 296 nõutav põhjendus peab vastama asjaomase akti olemusele, sellest peab selgelt ja üheselt selguma akti andnud institutsiooni arutluskäik, mis võimaldab huvitatud isikutel mõista võetud meetme põhjuseid ja pädeval kohtul teostada kontrolli. Mis puudutab täpsemalt üksikotsuste põhjendusi, siis nende otsuse põhjendamise kohustuse eesmärk on võimaldada kohtul teostada kontrolli ja anda asjaomasele isikule küllaldast teavet selle kohta, kas otsuses on tehtud viga, mis võimaldab otsuse kehtivuse vaidlustada. Lisaks, põhjenduse nõude hindamisel tuleb arvesse võtta juhtumi asjaolusid, eelkõige akti sisu, põhjenduste olemust ning huvi, mis võib olla akti adressaatidel või teistel isikutel, keda akt otseselt ja isiklikult puudutab, selgituste saamiseks. Põhjenduses ei ole vaja välja tuua kõiki asjassepuutuvaid faktilisi ja õiguslikke asjaolusid, kuna seda, kas akti põhjendus vastab ELTL artikli 296 nõuetele, tuleb lisaks akti sõnastusele hinnata akti konteksti ja kõigi asjassepuutuvat valdkonda reguleerivate õigusnormide alusel (vt kohtuotsus, 19.3.2015, Dole Food ja Dole Fresh Fruit Europe *vs.* komisjon, C-286/13 P, EU:C:2015:184, punktid 93 ja 94 ning seal viidatud kohtupraktika).

32 Veel tuleb märkida, et nii määrus nr 1907/2006 oma artiklis 3 kui ka määrus nr 340/2008 oma põhjenduses 9 ja artiklis 2 viitavad väikese ja keskmise suurusega ettevõtjate kindlaksmääramise küsimuses soovitusele 2003/361.

33 Soovitusel 2003/361 on lisa, mille 1. jagu käsitleb „[k]omisjoni poolt vastu võetud mikroettevõtjate, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete määratlust“ [siin ja edaspidi on osundatud soovitust tsiteeritud mitteametlikus tõlkes]. Nimetatud jao artikli 2 pealkiri on „Töötajate arv ja rahalised ülemmäärad, mille järgi määratakse kindlaks ettevõtja kategooria“.

34 Autonoomse ettevõtja puhul, see tähendab ettevõtja, keda ei ole kvalifitseeritud „partnerettevõtjaks“ või „sidusettevõtjaks“ soovituse 2003/361 lisa artikli 3 lõigete 2 ja 3 tähenduses, tehakse andmed, sealhulgas töötajate arv, vastavalt selle lisa artikli 6 lõikele 1 kindlaks üksnes selle ettevõtja raamatupidamisaruannete põhjal.

35 Partnerettevõtjaid või sidusettevõtjaid omava ettevõtja andmed, sealhulgas töötajate arv, tehakse vastavalt soovituse 2003/361 lisa artikli 6 lõike 2 esimesele lõigule kindlaks ettevõtja raamatupidamisaruannete ja muude andmete põhjal või kui on olemas ettevõtja konsolideeritud aruanded või nende ettevõtjate konsolideeritud aruanded, millega ettevõtja on konsolideeritud, siis

kõnealuste aruannete põhjal. Vastavalt soovituse 2003/361 lisa artikli 6 lõike 2 teisele ja kolmandale lõigule tuleb nendele andmetele liita esiteks partnerettevõtjate (mis asuvad asjaomasest ettevõtjast tootmisahelas vahetult ees- või tagapool) andmed proportsionaalselt kapitalis omatava osaluse protsendiga või hääleõiguste protsendiga, võttes arvesse nendest protsentidest suuremat, ning teiseks 100% iga ettevõtja andmetest, mis on asjaomase ettevõtjaga otseselt või kaudselt seotud, juhul kui neid andmeid aruannete konsolideerimisel juba arvesse ei võetud.

36 Soovituse 2003/361 lisa artikli 6 lõike 2 kohaselt võetakse andmed asjaomase ettevõtja partnerettevõtjate kohta nende raamatupidamisaruannetest ja muudest, võimaluse korral konsolideeritud andmetest, millele soovituse 2003/361 lisa artikli 6 lõike 3 esimese lõigu alusel liidetakse 100% partnerettevõtjatega seotud ettevõtjate andmetest, välja arvatud juhul, kui nende andmeid on konsolideerimisel juba arvesse võetud. Asjaomase ettevõtja sidusettevõtjate andmed võetakse nende raamatupidamisaruannetest ja muudest, võimaluse korral konsolideeritud andmetest. Neile liidetakse soovituse 2003/361 lisa artikli 6 lõike 3 teise lõigu alusel proportsionaalselt andmed seotud ettevõtja kõikide võimalike partnerettevõtjate kohta, kes asuvad tootmisahelas sellest vahetult ees- või tagapool, välja arvatud juhul, kui neid on konsolideeritud aruannetes juba arvesse võetud protsendimäära ulatuses, mis on vähemalt proportsionaalne kapitalis omatava osaluse või häälteõiguste protsendimääraga, kusjuures arvesse tuleb võtta neist kahest protsendimäärast suuremat.

37 Kemikaaliamet märkis käesolevas asjas vaidlustatud otsuses, et hagejal oli vähemalt 250 töötajat, tema aastakäive oli üle 50 miljoni euro ja tema aastabilanss üle 43 miljoni euro. Sel alusel asus kemikaaliamet seisukohale, et hagejat ei saa kvalifitseerida väikeettevõtjaks.

38 Kemikaaliameti arvutuse üksikasjad olid esitatud vaidlustatud otsusele lisatud aruandes. Selles aruandes tõi kemikaaliamet ära „sidusettevõtjate“ (Marchi Industriale) andmed ja „partnerettevõtjate“ (Marfin ja Esseco Group) andmed ning lisas need seejärel täies ulatuses või osaliselt hageja andmetele. Partnerettevõtjateks kvalifitseeritud ettevõtjate puhul võttis kemikaaliamet muu hulgas arvesse 49,9995% Esseco Group'i andmetest. Hageja vaidles Esseco Group'i andmete arvesse võtmisele vastu oma 16. detsembri 2013. aasta kirjas, mille ta ekslikult saatis apellatsiooninõukogule ja mida kemikaaliameti sõnul võeti haldusmenetluses arvesse.

39 Sissejuhatuseks tuleb meenutatud seoseid, mis oli hagejal asjaolude toimumise ajal teiste ettevõtjatega. Kõigepealt, hageja oli seotud Marchi Industrialega, kuna viimasele kuulus enamusosalus hageja kapitalis. Seejärel, Marchi Industriale oli Marfini (kellele kuulus 25%–50% osalus tema kapitalis) ja Essemari (mille kapitalis kuulus Marchi Industriale üle 25% kuid alla 50% suurune osalus) partner. Lõpuks, Essemar oli kemikaaliameti sõnul seotud Esseco Groupiga, kuna viimasele kuulus esimese kapitalis formaalselt enamusosalus ja seega enamus aktsionäride hääleõigustest; hageja tunnistas seda kohtuistungil.

40 Esiteks, mis puudutab Marchi Industriale ja Marfini andmete arvessevõtmist, siis võimaldas vaidlustatud otsusele lisatud aruanne hagejal teada saada selle otsuse põhjusi, arvestades muu hulgas soovituse 2003/361 asjakohaseid sätteid. Täpsemalt ilmneb selgelt nendest sätetest ja juhtumi asjaoludest, et kemikaaliamet võttis arvesse Marchi Industriale andmeid täies ulatuses, kuna see ettevõtja oli hagejaga seotud (vastavalt soovituse 2003/361 lisa artikli 6 lõike 2 kolmandale lõigule), ning Marfini andmeid *pro rata*, kuna see ettevõtja oli hageja sidusettevõtja partner (Marchi Industriale) (vastavalt soovituse 2003/361 lisa artikli 6 lõike 3 teisele lõigule). Liiati ei vaidle hageja käesoleva hagi raames konkreetselt vastu nende ettevõtjate andmete arvessevõtmisele.

41 Teiseks, mis puudutab Esseco Groupi andmete arvessevõtmist, millele hageja haldusmenetluses vastu vaidles ja mis on täpsemalt käesolevas hagi ese, siis tuleb märkida, et selle juhtumi faktiline olukord ei kuulu soovituse 2003/361 lisas ette nähtud olukordade hulka. Nimelt, kui soovituse 2003/361 lisa näeb ette nende ettevõtjate andmete arvessevõtmise, mis ei asu asjaomasest ettevõtjast tootmisahelas vahetult ees- või tagapool, peetakse selles silmas vaid asjaomase ettevõtja partnerettevõtjate

sidusettevõtjaid (soovituse 2003/361 lisa artikli 6 lõike 3 esimene lõik) ja asjaomase ettevõtja sidusettevõtjate partnerettevõtjaid (soovituse 2003/361 lisa artikli 6 lõike 3 teine lõik). Ent käesolevas asjas oli Esseco Group hageja sidusettevõtja partnerettevõtja sidusettevõtja.

42 Lisaks ei nähtu juhtumi asjaoludest, et hageja oli Esseco Groupi partner, nagu kemikaaliamet muude selgitusteta ometi märkis vaidlustatud otsusele lisatud aruandes.

43 Lõpuks, nagu kinnitas kemikaaliamet kohtuistungil, ei antud haldusmenetluses hagejale mingit teavet õigusliku aluse kohta, mis võimaldas käesolevas asjas kasutada Esseco Groupi andmeid. Konkreetsemalt täpsustas kemikaaliamet, et haldusmenetluse käigus ei mainitud soovituse 2003/361 lisa artikli 6 lõike 2 kolmandat lõiku, millele viidati tema menetlusdokumentides. Lisaks, Üldkohtus tehtud viide sellele õiguslikule alusele, mis puudutab asjaomase ettevõtjaga otseselt või kaudselt seotud ettevõtjaid, on vastuolus partnerettevõtjaks kvalifitseerimisega, mida kemikaaliamet tegi vaidlustatud otsusele lisatud aruandes.

44 Neid asjaolusid arvestades tuleb asuda seisukohale, et vaidlustatud otsuse põhjendus ei võimalda hagejal teada saada selle otsuse põhjusi seoses Esseco Groupi andmete arvesse võtmisega ega Üldkohtul kontrolli teostada.

45 Seetõttu tuleb hagi põhjendamiseks hageja esitatud esimese väitega nõustuda ja sellest tulenevalt vaidlustatud otsus tühistada, ilma et oleks vaja analüüsida teist väidet.

Kohtukulud

46 Vastavalt kodukorra artikli 134 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kemikaaliamet on kohtuvaidluse põhiküsimuses kaotanud, kuid hageja ei ole kohtukulude hüvitamist nõudnud, tuleb kohtukulud jätta kummagi poole enda kanda.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kuues koda)

otsustab:

1. Tühistada Euroopa Kemikaaliameti 28. mai 2014. aasta otsus SME(2013) 4672.

2. Jätta poolte kohtukulud nende endi kanda.

Frimodt Nielsen Dehousse Collins

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 15. septembril 2016 Luxembourgis.

Allkirjad